

Mike Verschuur

COUREUR MIKE VERSCHUUR

100 PROCENT
PERFECTIE

Als kleuter bracht Mike Verschuur (22) met zijn ouders vele uren door op het racecircuit. Zijn vader richtte dertig jaar geleden Equipe Verschuur op, het familieraceteam dat vaak in een adem wordt genoemd met die andere racefamilie: Team Bleekemolen.

De geur van benzine zit al vroeg in Mikes genen. Op 12-jarige leeftijd volgt hij zijn eerste racecursus. In de jaren daarna kruipt hij achter het stuur van afgeschreven auto's die hij op het terrein van zijn vader aan een definitief einde helpt, in directe confrontaties met zijn zus Sheila. Het racetalent van het jaar 2004 schrijft in 2006 het Nederlandse en Duitse kampioenschap Clio Cup op zijn naam. In 2008 komt hij uit voor de Porsche Carrera Cup. Dit seizoen doet de snelle zoon van teambaas Frans Verschuur volop mee om het kampioenschap in de Europese Megane Trophy. Mike combineert zijn racebestaan met een opleiding aan de Hogere Hotelschool en met een baan in een hotel.

'Net voor de start van de eerste race van dit seizoen had mijn auto een elektronisch probleem en sloeg wel vier keer af. De zenuwen gieren dan door mijn lijf, maar ik houd het hoofd koel en drink nog een Red Bull. Mijn moeder gaat vaak mee naar de races. Zij is soms nog zenuwachtiger dan ik. Tijdens de race wordt het een dikke 60 graden Celsius in de auto. Daarom drink ik van tevoren veel en moet ik tijdens de race soms plassen. Sommige rijders doen dat gewoon in hun stoel. Mij is dat gelukkig nog nooit overkomen. 'Op het moment dat het startschot knalt en de race begint, krijg ik een tunnelvisie met maar één doel: zo snel mogelijk door de zwart-wit geblokte finishvlag. Ik probeer het idee dat er van alles kan misgaan, zoals stroomstoringen of benzinegebrek, van me af te zetten. Als ik stress heb over school of over mijn relatie, rijd ik minder snel. Als alles op zijn plaats valt en ik niets aan mijn hoofd heb, presteer ik het best. 'Ik sport vier keer per week om mijn conditie op peil te houden en om mee te kunnen komen in de top. Ik fitness en doe duur- en krachttrainingen. Het is belangrijk dat ik daarbij zo licht mogelijk blijf en niet te veel spiermassa ontwikkel, mijn 71 kilo is gunstig voor snelle rondetijden.

'Ook al probeer ik er alles aan te doen om de top te halen, uiteindelijk ben ik afhankelijk van de techniek, het team, het weer en de communicatie. In mijn

raceteam worden bijvoorbeeld drie, vier verschillende talen gesproken. Je kunt je voorstellen dat er soms dingen misgaan. Ik ben een perfectionist, de organisatie moet top zijn. Alleen als alles klopt, kun je winnen. Ik ben ontzettend ambitieus, maar richt mijn hoop niet op de Formule 1. In de tourwagens kan ik mijn ambitie kwijt, bovendien is daar veel geld te verdienen.

'Mijn vriend, Dave Valkenburg, gaat soms mee naar de races. Hij vindt het een gave sport en is misschien nog wel fanatieker dan ik. Hij was als topsporter actief in de paardensport en herkent daardoor gelukkig mijn prestatiedrang. Hij geniet als ik hem vertel over de kick om met 280 kilometer per uur frontaal in de remmen te klimmen om 100 meter verderop een scherpe bocht te kunnen nemen. Het is verslavend om constant op een piek te presteren en het uiterste uit mezelf te halen. 'Mijn vader accepteert mij volledig. Hij weet als geen ander dat alles 100 procent moet kloppen om goed te kunnen presteren. Er zijn trouwens meer coureurs in Nederland die homo zijn, maar die durven er niet voor uit te komen. Ze zijn bang dat ze hun sponsors kwijtraken of dat mensen anders naar ze gaan kijken. Gek, want de racewereld maakt er volgens mij geen probleem van. Zal ik iets vertellen? Sinds ik uit de kast ben, ben ik veel beter gaan rijden!

'Autocoureurs zijn niet bang uitgevallen. Vier jaar geleden kwam tijdens een race mijn hele voorruit onder de modder te zitten, met als gevolg dat ik niets meer zag. In plaats van dat ik op de rem trapte, trapte ik vol op het gas, want ik wilde niet op achterstand komen. Ik klapte met 180 kilometer per uur frontaal op een betonnen muur. Vervolgens reden er maar liefst vier auto's met hoge snelheid op mij in: ruggenwervels verschoven, mijn ballen waren blauw en de afdruk van de veiligheidsriemen zat twee weken lang diep in mijn schouder gegrift. Toch stap ik elke keer zonder angst in de auto.'

H

Meer coureurs zijn homo, maar die durven er niet voor uit te komen